

Εκδήλωση για τα Βραβεία Λυσικράτης

Ένας νέος θεσμός ομορφαίνει την πόλη μας με πρωτοβουλία του John και της Patricia Azarias

Ρεπορτάζ:
Γιώργος Αθανασιάδης
- Γιάννης Δραμπινός
Φωτογραφίες:
Γιάννης Δραμπινός



Όπως είχαμε προαναγγείλει στο φύλλο της εφημερίδας μας την Παρασκευή 30 Ιανουαρίου 2015, μια ξεχωριστή τελετή έλαβε χώρα εδώ στο Σύδνεϋ την τόσο γνωστή – άγνωστη αγαπημένη πόλη που ζούμε. Μια πόλη με ιδιαίτερη ταυτότητα και προσωπικότητα, που την κάνουν να ξεχωρίζει από τις άλλες πόλεις της Αυστραλίας. Η ηθελημένη ή αθέλητη επιλογή του καθενός μας να ζούμε στην πόλη αυτή, μας δικαιώνει διαρκώς μέσα από όλα εκείνα, που ερευνώντας την με αγάπη και θετικότητα μας αποκαλύπτει.

Την Παρασκευή 30 Ιανουαρίου 2015, στην καρδιά της πόλης στους **Royal Botanical Gardens** καθώς επίσης και στο **Conservatorium** έγιναν σπουδαία πράγματα και συγκεκριμένα ας πάρουμε την ιστορία από την αρχή:

Πριν περίπου ένα χρόνο και ίσως περισσότερο, ένα όμορφο απόγευμα το ζεύγος των συμπαροίκων μας, **John** και **Patricia Azarias** έκαναν τον περίπατο τους στους Βασιλικούς Βοτανικούς Κήπους της πόλης μας. Συνταξιούχοι και οι δύο, ο μέν Ιωάννης Αζαρίας παλαιόμαχος λογιστής ή δε Κα Πατρίτσια συνταξιούχος υπάλληλος του ΟΗΕ περιδιαβαίνοντας την πόλη μας παρατηρούν και καταγράφουν πιθανόν όλα εκείνα που όλοι μας δε προσέχουμε ως εργαζόμενοι. Η πόλη γύρω μας ζει, υπάρχει αναπτύσσεται, προσφέρει ανάσες πολιτισμού, είναι ένα στολίδι, που όμως με τις καθημερινές μας έννοιες παραβλέπουμε.

Μέσα σε όλη αυτή την καλλιτεχνική και ρομαντική ατμόσφαιρα των Κήπων, πέρα από τη φυσική ομορφιά υπάρχουν πολλά και όμορφα μνημεία, μεταξύ των οποίων και ένα αντίγραφο του «Φαναριού του Διογένη» ή επί το ορθότερον Μνημείου του Λυσικράτους, που το πρωτότυπο, ως γνωστόν ευρίσκεται στην αρχαιότερη οδό του κόσμου, την οδό Τριπόδων στην Αθήνα. Είναι ένα μνημείο, που στην αρχαιότητα, στήθηκε στην ίδια θέση που βρίσκεται και σήμερα για να τιμήσει τον νικητή των θεατρικών αγώνων της χρονιάς που κτίστηκε. Χορηγός του μνημείου ήταν κάποιος Λυσικράτης, ο οποίος κάλυψε και τις ανάγκες της κατασκευής του. Ένα μνημείο 2500 χρόνων στην καρδιά της Αθήνας, κάτω από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολεως στο νοτιανατολικό της τμήμα. Αυτά αναφορικά



με το αρχαίο μνημείο της Αθήνας, που στέκει περήφανο στην πιο όμορφη και πνευματική πόλη του κόσμου, ακμαίο και μας θυμίζει στιγμές, που μας κάνει να αισθανόμαστε περήφανοι σαν έθνος.

Όμως, παράλληλα με όλα αυτά, εδώ στο Σύδνεϋ έχουμε το δικό μας μνημείο του Λυσικράτους, εκεί στους Βοτανικούς Κήπους, που αποτελεί ακριβές και πιστό αντίγραφο του πρωτοτύπου της Αθήνας, έργο και αυτό εξαιρετικής ομορφιάς και τέχνης. Είμαι βέβαιος, ότι όπως και εγώ, ελάχιστοι θα έχουν προσέξει την ύπαρξη του προσπερνώντας το, πίσω από τις όμορφες λιμνούλες με τα αγάλματα εκεί κοντά στη θάλασσα. Το ζεύγος Αζαρία, το πρόσεξαν, το θαύμασαν καθώς επίσης παρατήρησαν ότι χρήζει αποκατάστασης του, που σημαίνει ένα υψηλό οικονομικό κόστος. Και το δικό μας μνημείο «Φανάρι του Διογένη» εδώ στο

